

Laste kaitset seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise eest käsitlev Euroopa Nõukogu konventsioon

Koostatud Lanzarotel 25. oktoobril 2007.

Preambul

Euroopa Nõukogu liikmesriigid ja teised konventsioonile allakirjutanud,

arvestades, et Euroopa Nõukogu eesmärk on oma liikmete suurema ühtsuse saavutamine;

arvestades, et igal lapsel on õigus sellistele kaitsemeetmetele, mida temale alaealisena peavad pakkuma perekond, ühiskond ja riik;

täheldades, et laste seksuaalne ärakasutamine, eriti lasteprostitutsioon ja lapsporno, ning kõik laste seksuaalse kuritarvitamise vormid, sealhulgas välismaal toimepandud kuritarvitused, kahjustavad laste tervist ja psühhosotsiaalset arengut;

täheldades, et laste seksuaalne ärakasutamine ja seksuaalne kuritarvitamine on muret tegeval määral sagenenud nii riigi kui ka rahvusvahelisel tasandil, eriti olukorras, kus nii lapsed kui ka kuriteo toimepanijad kasutavad üha enam side- ja infotehnoloogiat, ning et võitlus laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise vastu nõuab rahvusvahelist koostööd;

arvestades, et laste heaolu ja huvid on kõigi liikmesriikide ühised põhiväärtused, mida tuleb edendada kedagi diskrimineerimata;

tuletades meelde Euroopa Nõukogu riigipeade ja valitsusjuhtide kolmandal tippkohtumisel (Varssavi, 16.-17. mai 2005) vastuvõetud tegevuskava, milles kutsutakse üles välja töötama meetmeid laste seksuaalse ärakasutamise lõpetamiseks;

tuletades meelde eelkõige ministrite komitee soovitus R (91) 11, mis käsitleb laste ja noorte seksuaalset ärakasutamist, pornograafiat ja prostitutsiooni ning laste ja noortega kauplemist, laste kaitset seksuaalse ärakasutamise eest käsitlevat soovitus Rec(2001)16, arvutikuritegevusvastast konventsiooni (ETS 185), eriti selle artiklit 9, ning ka inimkaubanduse tõkestamise Euroopa Nõukogu konventsiooni (CETS 197);

pidades silmas inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (1950, ETS 5), muudetud Euroopa sotsiaalharta (1996, ETS 163) ja laste õiguste kasutamise Euroopa konventsiooni (1996, ETS 160);

pidades silmas ka Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni lapse õiguste konventsiooni, eriti selle artiklit 34, laste müüki, lasteprostitutsiooni ja -pornograafiat käsitlevat fakultatiivprotokolli, rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise naiste ja lastega kaubitsemise ning muu inimkaubanduse ärahoidmise ja selle kuriteo eest karistamise protokoll ning Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsiooni lapsele sobimatu töö ja muu talle sobimatu tegevuse viivitamatu keelustamise kohta;

pidades silmas Euroopa Liidu Nõukogu raamotsust laste seksuaalse ärakasutamise ja lapsporno vastu võitlemise kohta (2004/68/JSK), Euroopa Liidu Nõukogu raamotsust ohvrite seisundi kohta kriminaalmenetluses (2001/220/JSK) ja Euroopa Liidu Nõukogu raamotsust inimkaubanduse vastu võitlemise kohta (2002/629/JSK);

võttes nõuetekohaselt arvesse teisi selle valdkonna asjakohaseid õigusakte ja programme, eeskätt laste ärilise seksuaalse ärakasutamise vastasel 1. maailmakongressil (27.–31. august 1996) vastuvõetud Stockholmi deklaratsiooni ja tegevuskava, laste ärilise seksuaalse ärakasutamise vastasel 2. maailmakongressil (17.–20. detsember 2001) vastuvõetud Yokohama üleilmset kohustust, laste ärilise seksuaalse ärakasutamise vastase 2. maailmakongressi ettevalmistaval konverentsil (20.–21. november 2001) vastuvõetud Budapesti kohustust ja tegevuskava, ÜRO Peaassamblee resolutsiooni S-27/2 „Lastele sobiv maailm“ ning kolmeaastast programmi „Euroopa laste jaoks ja koos lastega“, mis võeti vastu seejärel toimunud kolmandal tippkohtumisel ja käivitati Monaco konverentsil (4.–5. aprill 2006);

otsustades tõhusalt kaasa aidata, et saavutada ühine eesmärk kaitsta lapsi seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise eest, olenemata sellest, kes on teo toimepanija, ning anda abi ohvritele;

arvestades vajadust koostada üldine rahvusvaheline õigusakt, mis keskendub laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise kõigi vormide vastase võitluse ennetus-, kaitse- ja kriminaalõiguslikele aspektidele ning loob konkreetse järelevalvesüsteemi,

on kokku leppinud järgmises.

I peatükk. Eesmärgid, mittediskrimineerimise põhimõte ja mõisted

Artikkel 1. Eesmärgid

1. Konventsiooni eesmärgid on:

- a) laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise tõkestamine ning selle vastu võitlemine;
- b) seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise ohvriks langenud laste õiguste kaitse;
- c) laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise vastase riikliku ja rahvusvahelise koostöö edendamine.

2. Selleks et konventsiooniosalised rakendaksid tõhusalt konventsiooni sätteid, kehtestatakse konventsiooniga konkreetne järelevalvesüsteem.

Artikkel 2. Mittediskrimineerimise põhimõte

Konventsiooniosalised rakendavad konventsiooni sätteid ning kasutavad eelkõige ohvrite õiguste kaitse meetmeid, diskrimineerimata kedagi soo, rassi, nahavärvuse, keele, usutunnistuse, poliitiliste või muude veendumuste, rahvusliku või sotsiaalse kuuluvuse, rahvusvähemusse

kuulumise, varalise seisundi, päritolu, seksuaalse sättumuse, terviseseisundi, puude või muu seisundi tõttu.

Artikkel 3. Mõisted

Konventsioonis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *laps* – alla 18 aasta vanune isik;
- b) *laste seksuaalne ärakasutamine ja seksuaalne kuritarvitamine* – konventsiooni artiklites 18–23 nimetatud käitumine;
- c) *ohver* – laps, keda seksuaalselt ära kasutatakse või seksuaalselt kuritarvitatakse.

II peatükk. Ennetusmeetmed

Artikkel 4. Põhimõtted

Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise kõigi vormide tõkestamiseks ja laste kaitseks.

Artikkel 5. Lastega kokkupuutuvate isikute töölevõtmine, koolitamine ja teadlikkuse suurendamine

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et suurendada teadlikkust lastekaitse ja laste õiguste kohta isikute hulgas, kes korrapäraselt puutuvad lastega kokku haridus-, tervishoiu-, sotsiaalkaitse-, kohtu- ja õiguskaitsektoris ning spordi-, kultuuri- ja vaba aja üritustel.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et lõikes 1 nimetatud isikutel on asjakohased teadmised laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise, selle kindlakstegemise vahendite ning artikli 12 lõikes 1 mainitud võimaluse kohta.

3. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid kooskõlas oma riigi õigusega, mis tagavad, et korrapäraseid kokkupuuteid lastega eeldavatele kutsealadele pääsemise tingimused kindlustavad, et sellistele kutsealadele kandideerivad isikud ei ole süüdi mõistetud laste seksuaalses ärakasutamises või seksuaalses kuritarvitamises.

Artikkel 6. Laste teavitamine

Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et tagada laste teavitamine põhi- ja keskkooli omandamise ajal nende arenguastmele kohandatud viisil seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise ohust ning vahenditest, mille abil end kaitsta. Seda teavet, mida jagatakse vajaduse korral koostöös vanematega, antakse koos üldisema seksuaalteabega, pöörates erilist tähelepanu ohuolukordadele, esmajoones uue teabe- ja suhtlustehnoloogia kasutamise seotud olukordadele.

Artikkel 7. Ennetavad sekkumisprogrammid või –meetmed

Konventsiooniosaline tagab, et isikutel, kes kardavad, et nad võiksid toime panna mõne konventsiooni kohaselt sätestatud kuriteo, on vajaduse korral juurdepääs kuritegude toimepaneku ohu hindamiseks ja ärahoidmiseks ettenähtud tõhusatele sekkumisprogrammidele või -meetmetele.

Artikkel 8. Üldsusele kavandatud meetmed

1. Konventsiooniosaline edendab või korraldab üldsuse teadlikkuse suurendamise kampaaniaid, jagades teavet laste seksuaalse ärakasutamise ja kuritarvitamise nähtuse ning võimalike ennetusmeetmete kohta.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et tõkestada või keelata konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegusid reklaamiva materjali levitamise.

Artikkel 9. Laste, erasektori, massiteabevahendite ja kodanikuühiskonna osalemine

1. Konventsiooniosaline ergutab lapsi nende arengule vastavalt osalema laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise vastast võitlust käsitlevate riigi tegevuspõhimõtete, programmide või muude algatuste väljatöötamises ja rakendamises.

2. Konventsiooniosaline ergutab nii erasektorit, eelkõige side- ja infotehnoloogiasektorit, turismi- ja reisisektorit ning pangandus- ja rahandussektorit, kui ka kodanikuühiskonda osalema laste seksuaalset ärakasutamist ja seksuaalset kuritarvitamist ennetavate tegevuspõhimõtete väljatöötamises ja rakendamises ning rakendama sisenorme ise- või ühisreguleerimise teel.

3. Konventsiooniosaline ergutab massiteabevahendeid andma asjakohast teavet laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise kõigi aspektide kohta, võttes nõuetekohaselt arvesse massiteabevahendite sõltumatust ja ajakirjandusvabadust.

4. Konventsiooniosaline ergutab rahastamist, vajaduse korral ka kodanikuühiskonna juhitavate fondide, projektide ja programmide loomist, mille eesmärk on laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise ärahoidmine ja laste kaitsmine seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise eest.

III peatükk. Eriasutused ja kooskõlastusorganid

Artikkel 10. Riigisised kooskõlastus- ja koostöömeetmed

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke meetmeid, et tagada riigi või kohalikul tasandil toimuva tegevuse kooskõlastamine asutuste vahel, kes vastutavad laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise ärahoidmise, laste kaitsmise ning laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise vastu võitlemise eest, eelkõige haridus- ja tervishoiusektori, sotsiaalteenuseid osutavate ning kohtu- ja õiguskaitseasutuste vahel.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et luua või määrata:

a) sõltumatud pädevad riigi- või kohalikud asutused lapse õiguste edendamiseks ja kaitseks, nähes neile ette konkreetsed erivahendid ja -kohustused;

b) riigi või kohalikul tasandil ja koostöös kodanikuühiskonnaga andmekogumissüsteemid või teabekeskused, et jälgida ja hinnata laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise nähtust, võttes nõuetekohaselt arvesse isikuandmete kaitse nõudeid.

3. Konventsiooniosaline ergutab pädevate riigiasutuste, kodanikuühiskonna ja erasektori koostööd, et paremini ära hoida laste seksuaalset ärakasutamist ja seksuaalset kuritarvitamist ning selle vastu võidelda.

IV peatükk. Kaitsemeetmed ja ohvriabi

Artikkel 11. Põhimõtted

1. Konventsiooniosaline kehtestab tõhusad sotsiaalprogrammid ning loob valdkondadevahelised struktuurid, et osutada vajalikku abi ohvritele, nende lähisugulastele ja kõigile ohvrite hooldamise eest vastutavatele isikutele.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et juhul kui ohvri vanuse suhtes on kahtlusi, kuid on põhjust arvata, et ohver on laps, rakendatakse enne tema vanuse kontrollimist lastele ettenähtud kaitse- ja abimeetmeid.

Artikkel 12. Seksuaalse ärakasutamise või seksuaalse kuritarvitamise kahtlusest teatamine

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et rahvusvahelise õiguse alusel teatavate oma töös lastega kokkupuutuvate spetsialistide kohta kehtestatud konfidentsiaalsusnõuded ei sisalda takistusi, mis ei võimalda kõnealustel spetsialistidel teatada lastekaitse eest vastutavatele teenistustele olukorrast, mille puhul neil on alust arvata, et laps on seksuaalse ärakasutamise või seksuaalse kuritarvitamise ohver.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et julgustada kõiki isikuid, kes teavad laste seksuaalsest ärakasutamisest või seksuaalsest kuritarvitamisest või kahtlustavad seda, heauskselt teatama sellistest asjaoludest pädevatele teenistustele.

Artikkel 13. Nõustamis- ja infovahendid

Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et julgustada ja toetada sisse seadma teabeteenistusi, näiteks nõustamistelefoni või Interneti-nõustamist, et abivajajatele saaks anda nõu ka konfidentsiaalselt või nõuetekohaselt nende anonüümsust arvestades.

Artikkel 14. Ohvrite abistamine

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et osutada ohvritele psüühilise ja psühhosotsiaalse taastumise ajal lühi- või pikaajalist abi. Käesoleva lõike alusel võetud meetmete puhul arvestatakse nõuetekohaselt laste seisukohti, vajadusi ja probleeme.

2. Konventsiooniosaline võtab oma riigi õiguses kehtestatud tingimuste kohaselt meetmeid koostööks vabäühendustega, muude asjakohaste organisatsioonide või kodanikuühiskonna osalejatega, kes tegelevad ohvrite abistamisega.

3. Kui lapse seksuaalse ärakasutamise või seksuaalse kuritarvitamisega on seotud lapse vanemad või last hooldavad isikud, sisaldavad artikli 11 lõike 1 alusel kohaldatavad sekkumismenetlused järgmisi võimalusi:

- teo eeldatava toimepanija eemaldamine;
- ohvri eemaldamine pereskeskkonnast. Sellise eemaldamise tingimused ja kestus määratakse kindlaks lapse huvidest lähtudes.

4. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et tagada ohvri lähedastele isikutele vajaduse korral arstiabi, esmajoones vältimatu psühholoogilise abi saamine.

V peatükk. Sekkumisprogrammid või –meetmed

Artikkel 15. Üldpõhimõtted

1. Konventsiooniosaline tagab kooskõlas oma riigi õigusega artikli 16 lõigetes 1 ja 2 nimetatud isikutele tõhusad sekkumisprogrammid või -meetmed või edendab neid, et ära hoida ja võimalikult vähendada laste vastu toimepandavate korduvate seksuaalkuritegude ohtu. Need programmid või meetmed peavad olema alati kättesaadavad menetluse käigus, vanglas ja väljaspool vanglat riigi õiguses sätestatud tingimuste kohaselt.

2. Konventsiooniosaline tagab kooskõlas oma riigi õigusega partnerluse või muude koostöövormide arendamise pädevate asutuste, eeskätt tervishoiu- ja sotsiaalteenuseid osutavate asutuste ning õigusasutuste ja artikli 16 lõigetes 1 ja 2 nimetatud isikute järelevalve eest vastutavate muude organite vahel või edendab partnerlust või muid koostöövorme.

3. Selleks et kindlaks määrata asjakohased programmid või meetmed, näeb konventsiooniosaline kooskõlas oma riigi õigusega ette, et tuleb hinnata konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude ohtlikkust ja võimalikke riske, et artikli 16 lõigetes 1 ja 2 nimetatud isikud võivad selliseid kuritegusid uuesti toime panna.

4. Konventsiooniosaline näeb kooskõlas oma riigi õigusega ette rakendatud programmide ja meetmete tõhususe hindamise.

Artikkel 16. Sekkumisprogrammide ja -meetmete sihtrühm

1. Konventsiooniosaline tagab kooskõlas oma riigi õigusega, et isikud, kelle vastu on algatatud kriminaalmenetlus seoses konventsiooni kohaselt sätestatud kuriteoga, võivad osaleda artikli 15 lõikes 1 nimetatud programmides või meetmetes tingimustel, mis ei kahjusta nende õigusi kaitsele, õiglasele ja erapooletule kohtumõistmise nõudeid ega ole nendega vastuolus ning

mille kohaselt peetakse nõuetekohaselt kinni eelkõige süütuse presumptsiooni põhimõtet käsitlevatest eeskirjadest.

2. Konventsiooniosaline tagab kooskõlas oma riigi õigusega, et konventsiooni kohaselt sätestatud kuriteo toimepanekus süüdistatud isikutele on kättesaadavad artikli 15 lõikes 1 nimetatud programmid või meetmed.

3. Konventsiooniosaline tagab kooskõlas oma riigi õigusega, et sekkumisprogrammid või -meetmed töötatakse välja või neid kohandatakse vastavalt, arvestades seksuaalset laadi kuritegusid toimepannud laste, sealhulgas selliste noorte arenguvajadusi, keda ei saa nende vanuse tõttu karistada, et tegelda nende seksuaalkäitumise probleemidega.

Artikkel 17. Teave ja nõusolek

1. Konventsiooniosaline tagab kooskõlas oma riigi õigusega, et artiklis 16 nimetatud isikuid, kellele on tehtud ettepanek osaleda sekkumisprogrammides või -meetmetes, on põhjalikult teavitatud ettepaneku põhjustest ning et nad nõustuvad programmi või meetmetega kõiki asjaolusid teades.

2. Konventsiooniosaline tagab kooskõlas oma riigi õigusega, et isikud, kellele on tehtud ettepanek osaleda sekkumisprogrammides või -meetmetes, võivad osalemisest keelduda. Süüdimõistetud isikuid teavitatakse tagajärgedest, mis võivad keeldumisest tuleneda.

VI peatükk. Kriminaalmateriaalõigus

Artikkel 18. Seksuaalne kuritarvitamine

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et tagada järgmiste tahtlike tegude käsitlemine kuriteona:

a) seksuaaltegevusse astumine lapsega, kes on noorem kui asjakohaste riigi õigusnormide kohaselt seksuaaltegevuseks seadusega lubatud;

b) seksuaaltegevusse astumine lapsega, kui selleks:

- kasutatakse sundi, jõudu või ähvardusi;
- kuritarvitatakse usaldust, autoriteeti või mõju lapse üle, sealhulgas perekonnas, või
- kuritarvitatakse lapse eriti kaitsetut olukorda, mis on esmajoones tekkinud vaimse või füüsilise puude või sõltuvuse tõttu.

2. Lõike 1 kohaldamisel määrab konventsiooniosaline kindlaks vanuse, millest nooremate lastega on seksuaaltegevus keelatud.

3. Artikli 18 lõike 1 punkti a sätted ei hõlma vastastikusel nõusolekul toimuvat seksuaaltegevust alaealiste vahel.

Artikkel 19. Lasteprostitutsiooniga seotud kuriteod

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et tagada järgmiste tahtlike tegude käsitlemine kuriteona:

- a) lapse värbamine prostitutsiooniks või lapse prostitutsioonis osalemist põhjustav tegevus;
- b) lapse sundimine prostitutsiooniga tegelema hakkama või kõnealusel eesmärgil või muul viisil lapse ärakasutamisest kasu saamine;
- c) lasteprostitutsiooni kasutamine.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab mõiste „lasteprostitutsioon“ lapse kasutamist seksuaaltegevuses, mille eest tasutakse või lubatakse tasuda rahas või muu tasu või hüvitise kujul, või mida pakutakse tasuna, olenemata sellest, kas kõnealune tasu, lubadus või hüvitis antakse lapsele või kolmandale isikule.

Artikkel 20. Lapspornoga seotud kuriteod

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et tagada järgmiste tegude käsitlemine kuriteona, kui need pannakse toime õigusvastaselt:

- a) lapsporno valmistamine;
- b) lapsporno pakkumine või kättesaadavaks tegemine;
- c) lapsporno levitamine või edastamine;
- d) lapsporno hankimine endale või teisele isikule;
- e) lapsporno valdamine;
- f) side- ja infotehnoloogia kaudu teadvalt juurdepääsu saamine lapspornole.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab mõiste „lapsporno“ materjali, mis visuaalselt kujutab last tegelikus või matkitud ühemõttelises seksuaalolukorras või lapse suguelundite kujutamist eeskätt seksuaalsel eesmärgil.

3. Konventsiooniosaline võib jätta endale õiguse kas täielikult või osaliselt mitte kohaldada lõike 1 punkte a ja e sellise pornomaterjali valmistamise ja valdamise suhtes, mis:

- sisaldab ainult tegelikult olematu lapse matkitud esitamist või realistlikke kujutisi;
- kujutab lapsi, kes on jõudnud artikli 18 lõike 2 kohaldamisel sätestatud ikka, kui kõnealused kujutised on nende nõusolekul nende enda valmistatud ja valduses ja ainult nende isiklikuks kasutamiseks.

4. Konventsiooniosaline võib jätta endale õiguse lõike 1 punkti f kas täielikult või osaliselt kohaldamata jätta.

Artikkel 21. Kuriteod seoses laste osalemisega pornoetteastetes

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et tagada järgmiste tahtlike tegude käsitlemine kuriteona:

- a) lapse värbamine pornoetteastetes osalemiseks või lapse kõnealustes etteastetes osalemist põhjustav tegevus;

b) lapse sundimine pornoetteastetes osalema või kõnealusel eesmärgil või muul viisil lapse ärakasutamisest kasu saamine;

c) teadev osavõtt pornoetteastetest, milles osalevad lapsed.

2. Konventsiooniosaline võib jätta endale õiguse piirduda lõike 1 punkti c kohaldamisega juhul, kui lapsi on värvatud või sunnitud lõike 1 punktide a ja b kohaselt.

Artikkel 22. Laste kõlbeline rikkumine

Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et käsitada kuriteona tahtlikku tegevust, mis seksuaalsel eesmärgil seab artikli 18 lõike 2 kohaldamisel sätestatud vanusest noorema lapse seksuaalse kuritarvitamise või seksuaaltegevuse tunnistajaks, isegi juhul, kui laps ei pea kõnealusel tegevuses osalema.

Artikkel 23. Laste ahvatlemine seksuaalsel eesmärgil

Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et käsitada kuriteona tahtlikku ettepanekut, mille täiskasvanu teeb side- ja infotehnoloogia vahendusel selleks, et kohtuda artikli 18 lõike 2 kohaldamisel sätestatud vanusest noorema lapsega, et tema vastu toime panna mõni artikli 18 lõike 1 punkti a või artikli 20 lõike 1 punkti a kohaselt sätestatud kuritegu, kui ettepanekule järgnevad tegelikud teod, mis lõpevad sellise kohtumisega.

Artikkel 24. Kaasaaitamine või kihutamine ja kuriteokatse

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et määratleda kuriteona tahtliku toimepaneku korral kaasaaitamine või kihutamine konventsiooni kohaselt sätestatud kuriteole.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et määratleda kuriteona tahtliku toimepaneku korral katse toime panna konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegu.

3. Konventsiooniosaline võib jätta endale õiguse jätta lõike 2 täielikult või osaliselt kohaldamata artikli 20 lõike 1 punktide b, d, e ja f, artikli 21 lõike 1 punkti c ning artiklite 22 ja 23 kohaselt sätestatud kuritegude suhtes.

Artikkel 25. Jurisdiktsioon

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et kehtestada jurisdiktsioon konventsiooni kohaselt sätestatud kuriteo üle, kui:

- a) tegu pannakse toime tema territooriumil;
- b) tegu pannakse toime lipu all sõitvas laevas;
- c) tegu pannakse toime tema seaduste alusel registreeritud õhusõidukis;
- d) teo paneb toime tema kodanik või
- e) teo toimepanija alaline elukoht on tema territooriumil.

2. Konventsiooniosaline püüab võtta vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et kehtestada jurisdiktsioon konventsiooni kohaselt sätestatud kuriteo üle, kui see on toime pandud tema kodaniku vastu või isiku vastu, kelle alaline elukoht on tema territooriumil.

3. Konventsiooniosaline võib alla kirjutades või oma ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiule andes Euroopa Nõukogu peasekretärile esitatud deklaratsiooniga teatada, et ta jätab endale õiguse mitte kohaldada või kohaldada ainult erijuhtudel või -tingimustel käesoleva artikli lõike 1 punktis e sätestatud jurisdiktsiooninorme.

4. Konventsiooni artiklite 18 ja 19, artikli 20 lõike 1 punkti a ja artikli 21 lõike 1 punktide a ja b kohaselt sätestatud kuritegude eest süüdistuse esitamiseks võtab konventsiooniosaline vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et tagada oma jurisdiktsiooni kehtivus seoses lõike 1 punktiga d hoolimata tingimusest, mille kohaselt tegu loetakse kuriteoks kohas, kus see toime pandi.

5. Konventsiooniosaline võib alla kirjutades või oma ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiule andes Euroopa Nõukogu peasekretärile esitatud deklaratsiooniga teatada, et

ta jätab endale õiguse piirduda artikli 18 lõike 1 punkti b teise ja kolmanda taande kohaselt sätestatud kuritegude korral käesoleva artikli lõike 4 kohaldamisega juhul, kui tema kodaniku alaline elukoht on tema territooriumil.

6. Konventsiooni artiklite 18 ja 19, artikli 20 lõike 1 punkti a ja artikli 21 kohaselt sätestatud kuritegude eest vastutuselevõtmiseks võtab konventsiooniosaline vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et tagada oma jurisdiktsiooni kehtivus seoses lõike 1 punktidega d ja e hoolimata tingimusest, mille kohaselt saab süüdistusmenetlust alustada pärast seda, kui ohver on teinud avalduse, või kui riik, kus kuritegu toime pandi, on teatanud teo toimepaneku kohta.

7. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid jurisdiktsiooni kehtestamiseks konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude üle juhul, kui teo väidetav toimepanija viibib tema territooriumil ja teda ei anta teisele konventsiooniosalisele välja üksnes tema kodakondsuse alusel.

8. Kui konventsiooni kohaselt kuriteona sätestatud väidetava kuriteo üle taotleb jurisdiktsiooni mitu konventsiooniosalist, peavad asjaomased konventsiooniosalised vajaduse korral omavahel nõu, et otsustada, missugune jurisdiktsioon on süüdistuse esitamiseks kõige asjakohasem.

9. Ilma et see piiraks rahvusvahelise õiguse üldnormide kohaldamist, ei välista konventsioon kriminaaljuriidiktsiooni teostamist konventsiooniosalise poolt oma riigi õiguse alusel.

Artikkel 26. Juriidilise isiku vastutus

1. Konventsiooniosaline võtab seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et juriidilist isikut saab vastutusele võtta konventsiooni kohaselt sätestatud kuriteo eest, mille paneb tema kasuks toime iseseisvalt või juriidilise isiku organi liikmena tegutsev füüsiline isik, kes kuulub juriidilise isiku juhtkonda ja kellel on seetõttu õigus:

- a) esindada juriidilist isikut;
- b) teha juriidilise isiku nimel otsuseid;

c) kontrollida juriidilist isikut.

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud juhtudele võtab konventsiooniosaline vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et juriidilist isikut saab vastutusele võtta, kui lõikes 1 nimetatud füüsilise isiku puuduliku järelevalve või kontrolli tõttu on juriidilise isiku alluvuses tegutseval füüsilisel isikul olnud võimalik panna selle juriidilise isiku kasuks toime konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegu.

3. Kui konventsiooniosalise õiguspõhimõtted ei näe ette teisiti, võib juriidilise isiku võtta kriminaal-, tsiviil- või haldusvastutusele.

4. Juriidilise isiku vastutus ei välista kuriteo toimepannud füüsilise isiku kriminaalvastutust.

Artikkel 27. Karistused ja meetmed

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude eest karistatakse tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistustega, võttes arvesse kuritegude raskust. Nende karistuste hulka kuulub ka vangistus, mis võib anda põhjust väljaandmiseks.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et artikli 26 kohaselt vastutusele võetud juriidilisele isikule kohaldatakse tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi, mis sisaldavad rahalisi kriminaal- või muid karistusi ning võivad sisaldada muid meetmeid, eelkõige:

- a) riiklike hüvitiste või abi saamise õigusest ilmajätmist;
- b) ajutist või alalist äritegevuse keeldu;
- c) kohtuliku järelevalve alla võtmist;
- d) sundlõpetamist.

3. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et:

a) näha ette järgmiste vahendite arestimine ja konfiskeerimine:

- kaup, dokumendid ja muud vahendid, mida on kasutatud konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude toimepanekuks või toimepaneku soodustamiseks;
- selliste kuritegude toimepanemise teel saadud tulu või selle maksumus;

b) võimaldada ajutiselt või alaliselt sulgeda konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude toimepanekuks kasutatud asutus, ilma et see piiraks heausksete kolmandate isikute õigusi, või keelata ajutiselt või alaliselt teo toimepanija kutse- või vabatahtlik tegevus, mis sisaldab kokkupuudet lastega ja mille käigus pandi toime kuritegu.

4. Konventsiooniosaline võib võtta muid meetmeid seoses teo toimepanijatega, nagu vanemaõiguste äravõtmine või süüdimõistetud isikute jälgimine või järelevalve.

5. Konventsiooniosaline võib sätestada kuritegelikul teel saadud tulu või käesoleva artikli kohaselt konfiskeeritud vara eraldamise erifondi, et rahastada konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude ohvritele mõeldud ennetus- ja abiprogramme.

Artikkel 28. Raskendavad asjaolud

Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et järgmisi asjaolusid, niivõrd kui need ei vasta kuriteokoosseisule, võib kooskõlas riigi õiguse asjakohaste sätetega arvesse võtta raskendavate asjaoludena karistuse määramisel konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude korral, kui:

- a) kuriteo tagajärjel sai raskelt kahjustada ohvri füüsiline või vaimne tervis;
- b) kuriteole eelnes või sellega kaasnes piinamine või raske vägivald;
- c) kuritegu pandi toime eriti kaitsetu isiku vastu;
- d) kuriteo pani toime pereliige, isik, kes elab lapsega koos, või isik, kes kuritarvitas oma võimu;
- e) kuriteo pani toime mitu inimest koos tegutsedes;
- f) kuritegu pandi toime kuritegeliku ühenduse raames;
- g) kuriteo toimepanija on varem samalaadse kuriteo eest süüdi mõistetud.

Artikkel 29. Varasemad süüdimõistvad kohtuotsused

Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et sätestada võimalus võtta karistuse määramisel arvesse teise konventsiooniosalise mõistetud lõplikke karistusi konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude eest.

VII peatükk. Uurimine, süüdistusmenetlus ja kohtumenetlus

Artikkel 30. Põhimõtted

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et tagada uurimise ja kriminaalmenetluse toimumine lapse huvides ning lapse õigusi arvestades.

2. Konventsiooniosaline võtab vastu kaitsva lähenemisviisi ohvrite suhtes ning tagab, et uurimine ja kriminaalmenetlus ei suurendaks lapse traumasid ning et õigusemõistmisele järgneks vajaduse korral abi.

3. Konventsiooniosaline tagab, et uurimine ja kriminaalmenetlus on esmatähtsad ning need korraldatakse põhjendamatu viivitusega.

4. Konventsiooniosaline tagab, et käesoleva peatüki alusel kohaldatavad meetmed ei piira kaitseõigusi ega õiglase ja erapooletu kohtumõistmise nõudeid kooskõlas inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 6.

5. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke ja muid meetmeid kooskõlas oma riigi õiguse aluspõhimõtetega, et:

– tagada konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude tõhus uurimine ja nende eest karistamine ning võimaldada vajaduse korral jälitustoimingute korraldamist;

– võimaldada uurimisüksustel või -teenistustel kindlaks teha artikli 20 kohaselt sätestatud kuritegude ohvrid lapsi kujutava pornograafilise materjali, eelkõige side- ja infotehnoloogia kaudu edastatud või kättesaadavaks tehtud fotode ja audiovisuaalsalvestiste analüüsimise teel.

Artikkel 31. Üldised kaitsemeetmed

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et kaitsta ohvrite õigusi ja huve, sealhulgas nende kui tunnistajate erivajadusi kõigis uurimis- või kriminaalmenetlusetappides, esmajoones:

a) teavitades neid nende õigustest ja nende käsutuses olevatest teenustest ning, juhul kui nad soovivad kõnealust teavet saada, nende esitatud kaebuste tulemustest, süüdistusaktist, uurimise või menetluse üldisest käigust, nende rollist ja kohtuasja tulemustest;

b) tagades, et vähemalt juhul, kui ohvreid või nende perekondi võib ähvardada oht, teavitatakse neid vajaduse korral kohtu alla antud või süüdimõistetud isiku ajutisest või lõplikust vabastamisest;

c) võimaldades neil riigi õigusega sätestatud menetluskorrale vastaval viisil olla ära kuulatud, esitada tõendeid ning valida kas otse või vahendaja kaudu oma seisukohtade, vajaduste ja probleemide esitamise ja arutamise vahendid;

d) pakkudes neile asjakohaseid tugiteenuseid, mis võimaldavad nende õigusi ja huve nõuetekohaselt esitada ja arvesse võtta;

e) kaitstes nende eraelu puutumatust, isikut ja mainet ning võttes oma riigi õiguse kohaselt meetmeid, et takistada sellise teabe avalikku levikut, mis võiks kaasa tuua ohvri isiku tuvastamise;

f) tagades ohvrite, nende perekondade ja nende kasuks tunnistanud isikute kaitse hirmutamise, kättemaksu ja korduva ohvriks langemise eest;

g) tagades ohvrite ja teo toimepanijate kokkupuute vältimise kohtus ja õiguskaitseasutuse ruumides, välja arvatud kui pädevad asutused näevad lapse huvides ette teisiti või kui uurimine või menetlus sellist kokkupuudet nõuab.

2. Konventsiooniosaline tagab, et ohvritel on alates nende esimesest kokkupuutest pädevate asutustega juurdepääs teabele asjakohase kohtu- ja haldusmenetluse kohta.

3. Konventsiooniosaline tagab ohvritele tasuta õigusabi, kui see on põhjendatud ning kui neile on võimalik anda kriminaalmenetluse osalise staatus.

4. Konventsiooniosaline näeb õigusasutustele ette võimaluse määrata ohvrile eriesindaja, kui ohvrile on võimalik riigi õiguse alusel anda kriminaalmenetluse osalise staatus ning kui vanemliku vastutuse kandjatel on keelatud esindada last menetluses huvide konflikti tõttu nende ja ohvri vahel.

5. Konventsiooniosaline näeb oma riigi õiguses kehtestatud tingimuste kohaselt võetud seadusandlike või muude meetmete abil rühmadele, sihtasutustele, ühendustele ja valitsus- või vabaihendustele ette võimaluse abistada ja/või toetada ohvrite nõusoleku korral neid konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegudega seotud kriminaalmenetluse kestel.

6. Konventsiooniosaline tagab, et ohvrid saavad käesoleva artikli kohaselt antavat teavet nende vanusele ja küpsusele kohandatud viisil ning nendele arusaadavas keeles.

Artikkel 32. Menetluse alustamine

Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude uurimine või nende eest karistamine ei sõltu ohvri kuriteoteatest ega süüdistusest ning et menetlust võib jätkata ka juhul, kui ohver on oma taotlused tagasi võtnud.

Artikkel 33. Aegumistähtaeg

Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et artikli 18, artikli 19 lõike 1 punktide a ja b ning artikli 21 lõike 1 punktide a ja b kohaselt sätestatud kuritegude menetluse alustamise aegumistähtaeg on piisavalt pikk selleks, et pärast ohvri täisealiseks saamist alustada tõhusat ja kõnealuse kuriteo raskusele vastavat menetlust.

Artikkel 34. Uurimine

1. Konventsiooniosaline võtab vastu meetmed, mis võivad olla vajalikud, et tagada uurimise eest vastutavate isikute, üksuste või teenistuste spetsialiseerumine laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise vastu võitlemise valdkonnale või isikute sellekohane väljaõpe. Sellistel üksustel või teenistustel peavad olema asjakohased rahalised vahendid.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et kahtlus seoses ohvri tegeliku vanusega ei takistaks uurimise alustamist.

Artikkel 35. Lapse ülekuulamine

1. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et:

- a) pärast asjaolude teatavakstegemist pädevatele asutustele kuulatakse laps üle põhjendamatu viivitusega;
- b) laps kuulatakse vajaduse korral üle selleks ettenähtud või kohandatud ruumis;
- c) last kuulavad üle selleks väljaõpetatud spetsialistid;
- d) last kuulavad võimaluse ja vajaduse korral üle alati samad isikud;
- e) ülekuulamisi on võimalikult vähe ja niivõrd, kui seda on vaja kriminaalmenetluseks;
- f) lapsega võib kaasas olla tema seadusjärgne esindaja või vajaduse korral lapse valikul täiskasvanu, välja arvatud juhul, kui selle isiku puhul on põhjendatult otsustatud vastupidi.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et kõik ohvri või vajaduse korral lapstunnistaja ülekuulamised saab videosalvestada ning et neid videosalvestisi võib kasutada tõendusmaterjalina kohtumenetluses riigi õiguses sätestatud normide kohaselt.

3. Kui ohvri vanuse suhtes on kahtlusi, kuid on põhjust arvata, et ohver on laps, kohaldatakse ohvri vanuse kontrollimiseni lõigetes 1 ja 2 ettenähtud meetmeid.

Artikkel 36. Kohtumenetlus

1. Konventsiooniosaline võtab juristide sõltumatust reguleerivatest eeskirjadest asjakohaselt kinni pidades vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et laste õiguste ning laste seksuaalset ärakasutamist ja seksuaalset kuritarvitamist käsitlev väljaõpe on kättesaadav kõigile menetluses osalevatele isikutele, eeskätt kohtunikele, prokuröridele ja advokaatidele.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad tema riigi õiguses sätestatud normide kohaselt, et:

a) kohus võib kuulutada kohtuistungit kinniseks;

b) ohvri võib sidetehnoloogiat kasutades üle kuulata, ilma et ta viibiks kohtusaalis.

VIII peatükk. Andmete registreerimine ja salvestamine

Artikkel 37. Riigisiseste andmete registreerimine ja salvestamine seksuaalkuriteos süüdimõistetute kohta

1. Selleks et ära hoida ja uurida konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegusid, võtab konventsiooniosaline vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, et isikuandmete kaitset käsitlevate sätete ning riigi õiguses ettenähtud muude asjakohaste normide ja garantiide kohaselt koguda ja salvestada andmeid konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegudes süüdimõistetute isiku ja pärilikkusaine (DNA) kohta.

2. Konventsiooniosaline teatab alla kirjutades või ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiule andes Euroopa Nõukogu peasekretärile lõike 1 kohaldamise eest vastutava ühtse riigiasutuse nime ja aadressi.

3. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et lõikes 1 nimetatud teavet võib edastada teise konventsiooniosalise pädevale asutusele riigi õiguses ja asjakohastes rahvusvahelistes õigusaktides sätestatud tingimustel.

IX peatükk. Rahvusvaheline koostöö

Artikkel 38. Rahvusvahelise koostöö üldpõhimõtted ja meetmed

1. Konventsiooniosalised teevad omavahel võimalikult ulatuslikku koostööd kooskõlas käesoleva konventsiooniga, asjakohaste rahvusvaheliste ja piirkondlike õigusaktide kohaldamise kaudu ning ühtsete või vastastikuste õigusaktide ja rahvusvahelise õiguse alusel kokkulepitud korra kohaselt, et:

- a) ära hoida laste seksuaalset ärakasutamist ja seksuaalset kuritarvitamist ning selle vastu võidelda;
- b) kaitsta ja abistada ohvreid;
- c) uurida ja menetleda konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegusid.

2. Konventsiooniosaline võtab vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid, mis tagavad, et konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude ohvrid, kelle vastu on kuritegu toime pandud muu konventsiooniosalise kui oma elukohariigi territooriumil, võivad esitada kaebuse oma elukohariigi pädevatele asutustele.

3. Kui konventsiooniosaline, kes on kriminaalasjadega seotud vastastikuse abi või väljaandmise sidunud lepingu olemasoluga, saab õigusabi- või väljaandmistaotluse teiselt konventsiooniosaliselt, kellega ta ei ole sellekohast lepingut sõlminud, võib ta konventsiooni kohaselt sätestatud kuritegude korral käsitada kriminaalasjades vastastikuse abi või väljaandmise õigusliku alusena käesolevat konventsiooni.

4. Konventsiooniosaline seab eesmärgiks lülitada vajaduse korral laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise tõkestamine ning selliste kuritegude vastu võitlemine kolmandate riikide jaoks ettenähtud arenguabiprogrammidesse.

X peatükk. Järelevalvesüsteem

Artikkel 39. Konventsiooniosaliste komitee

1. Konventsiooniosaliste komitee koosneb konventsiooniosaliste esindajatest.

2. Konventsiooniosaliste komitee kutsub kokku Euroopa Nõukogu peasekretär. Komitee esimene koosolek peetakse ühe aasta jooksul pärast konventsiooni jõustumist kümnenda allkirjutanu suhtes, kes on konventsiooni ratifitseerinud. Pärast seda koguneb komitee alati vähemalt ühe kolmandiku konventsiooniosaliste või peasekretäri taotluse korral.
3. Konventsiooniosaliste komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 40. Muud esindajad

1. Euroopa Nõukogu Parlamentaarne Assamblee, inimõiguste volinik, Euroopa Kriminaalasjade Komitee ja muud Euroopa Nõukogu valitsustevahelised komiteed nimetavad oma esindaja konventsiooniosaliste komiteesse.
2. Ministrite komitee võib kutsuda teisi Euroopa Nõukogu organeid nimetama oma esindaja konventsiooniosaliste komiteesse pärast konventsiooniosaliste komiteega konsulteerimist.
3. Kodanikuühiskonna, eelkõige vabariikide esindajad võivad osaleda konventsiooniosaliste komitees vaatlusena Euroopa Nõukogu eeskirjadega kehtestatud korras.
4. Lõigete 1–3 alusel nimetatud esindajad osalevad konventsiooniosaliste komitee koosolekutel ilma hääleõigusega.

Artikkel 41. Konventsiooniosaliste komitee ülesanded

1. Konventsiooniosaliste komitee kontrollib käesoleva konventsiooni rakendamist. Konventsiooniosaliste komitee töökorras määratakse kindlaks kord, mille kohaselt hinnatakse käesoleva konventsiooni rakendamist.

2. Konventsiooniosaliste komitee võimaldab koguda, analüüsida ja vahetada teavet, kogemusi ja häid tavaid riikide vahel, et parandada nende suutlikkust tõkestada laste seksuaalset ärakasutamist ja seksuaalset kuritarvitamist ning selle vastu võidelda.

3. Konventsiooniosaliste komitee ülesanne on vajaduse korral ka:

a) hõlbustada või parandada konventsiooni tõhusat kasutamist ja rakendamist, sealhulgas kindlaks määrata sellega seotud probleemid, samuti käesoleva konventsiooni alusel tehtud iga deklaratsiooni või reservatsiooni toime;

b) avaldada arvamust kõigis konventsiooni rakendamist käsitlevates küsimustes ning soodustada teabevahetust olulise õigusliku, poliitilise või tehnoloogilise arengu kohta.

4. Euroopa Nõukogu sekretariaat abistab konventsiooniosaliste komiteed tema ülesannete täitmisel vastavalt käesolevale artiklile.

5. Euroopa Kriminaalajjade Komiteed teavitatakse korrapäraselt käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 nimetatud tegevusest.

XI peatükk. Seos muude rahvusvaheliste õigusaktidega

Artikkel 42. Seos Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni lapse õiguste konventsiooni ning selle laste müüki, lasteprostitutsiooni ja -pornograafiat käsitleva fakultatiivprotokolliga

Konventsioon ei mõjuta õigusi ega kohustusi, mis tulenevad Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni lapse õiguste konventsioonist ning selle laste müüki, lasteprostitutsiooni ja -pornograafiat käsitlevast fakultatiivprotokollist. Konventsiooni eesmärk on suurendada nende alusel ettenähtud kaitset ning arendada ja täiendada nendes sisalduvaid norme.

Artikkel 43. Seos muude rahvusvaheliste õigusaktidega

1. Konventsioon ei mõjuta õigusi ega kohustusi, mis tulenevad muudest rahvusvahelistest õigusaktidest, millega konventsiooniosalised on ühinenud või ühinevad ning mis sisaldavad käesoleva konventsiooniga reguleeritavaid küsimusi käsitlevaid sätteid ning tagavad suurema kaitse ja abi laste seksuaalse ärakasutamise ja seksuaalse kuritarvitamise ohvritele.
2. Konventsiooniosalised võivad üksteisega sõlmida kahe- või mitmepoolseid kokkuleppeid konventsioonis käsitletud küsimustes, et selle sätteid täiendada või tugevdada või hõlbustada selles sisalduvate põhimõtete kohaldamist.
3. Konventsiooniosalised, kes on Euroopa Liidu liikmed, kohaldavad omavahelistes suhetes Euroopa Ühenduse ja Euroopa Liidu eeskirju, niivõrd kui on olemas teatavat valdkonda reguleerivad ja teatava juhtumi suhtes kohaldatavad Euroopa Ühenduse ja Euroopa Liidu eeskirjad, ilma et see piiraks konventsiooni objekti või eesmärki ning ilma et see piiraks konventsiooni täielikku kohaldamist teiste konventsiooniosaliste suhtes.

XII peatükk. Konventsiooni muudatused

Artikkel 44. Muudatused

1. Konventsiooniosalise tehtud ettepanek konventsiooni muutmiseks edastatakse Euroopa Nõukogu peasekretärile, kes saadab selle edasi Euroopa Nõukogu liikmesriikidele, kõigile allakirjutanutele, kõigile osalisriikidele, Euroopa Ühendusele ja kõikidele riikidele, keda artikli 45 lõike 1 kohaselt on kutsutud konventsioonile alla kirjutama, ning kõikidele riikidele, keda artikli 46 lõike 1 kohaselt on kutsutud konventsiooniga ühinema.
2. Konventsiooniosalise muudatusettepanek edastatakse Euroopa Kriminaalasjade Komiteele, kes esitab ministrite komiteele selle kohta oma arvamuse.
3. Ministrite komitee arutab muudatusettepanekut ja Euroopa Kriminaalasjade Komitee esitatud arvamust ning võib muudatuse vastu võtta pärast konsulteerimist kolmandate riikidega, kes ei ole konventsiooniosalised.

4. Muudatuse tekst, mille on ministrite komitee vastu võtnud käesoleva artikli lõike 3 alusel, edastatakse heakskiitmiseks konventsiooniosalistele.

5. Käesoleva artikli lõike 3 kohaselt vastuvõetud muudatus jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb ühe kuu möödumisele kuupäevast, kui kõik konventsiooniosalised on peasekretärile teatanud muudatuse heakskiitmisest.

XIII peatükk. Lõppsätted

Artikkel 45. Allakirjutamine ja jõustumine

1. Konventsioon on allakirjutamiseks avatud Euroopa Nõukogu liikmesriikidele, selle väljatöötamises osalenud kolmandatele riikidele ning Euroopa Ühendusele.

2. Konventsioon ratifitseeritakse või kiidetakse heaks. Ratifitseerimis- või heakskiitmiskiri antakse hoiule Euroopa Nõukogu peasekretärile.

3. Konventsioon jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele päevast, kui viis riiki, kellest vähemalt kolm on Euroopa Nõukogu liikmesriigid, on väljendanud nõusolekut ühineda konventsiooniga eelmise lõike sätete kohaselt.

4. Lõikes 1 nimetatud riigi või Euroopa Ühenduse suhtes, kes väljendab hiljem oma nõusolekut sellega ühineda, jõustub konventsioon selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele ratifitseerimis- või heakskiitmiskirja hoiuleandmisest.

Artikkel 46. Konventsiooniga ühinemine

1. Kui konventsioon on jõustunud, võib Euroopa Nõukogu ministrite komitee pärast konventsiooniosalistega konsulteerimist ja nendelt ühehäälese nõusoleku saamist kutsuda konventsiooniga ühinema riike, kes ei ole Euroopa Nõukogu liikmed ega ole osalenud

konventsiooni väljatöötamises. Otsus tehakse Euroopa Nõukogu statuudi artikli 20 punktis d sätestatud häälteenamuse ning ministrite komitees esindatud konventsiooniosaliste esindajate ühehäälese otsuse alusel.

2. Ühineva riigi suhtes jõustub konventsioon selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele ühinemiskirja hoiuleandmisest Euroopa Nõukogu peasekretärile.

Artikkel 47. Territoriaalne kohaldamine

1. Riik või Euroopa Ühendus võib alla kirjutades või ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiule andes nimetada territooriumi või territooriumid, mille suhtes konventsiooni kohaldatakse.

2. Konventsiooniline võib hiljem Euroopa Nõukogu peasekretärile esitatud deklaratsiooniga igal ajal teatada, et laiendab konventsiooni kohaldamisala deklaratsioonis nimetatud muule territooriumile, mille rahvusvaheliste suhete eest ta vastutab või mille nimel ta on volitatud võtma kohustusi. Selle territooriumi suhtes jõustub konventsioon selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele kuupäevast, kui peasekretär on deklaratsiooni kätte saanud.

3. Eelmise kahe lõike kohaselt tehtud deklaratsiooni võib deklaratsioonis nimetatud territooriumi suhtes tagasi võtta, teatades sellest Euroopa Nõukogu peasekretärile. Tagasivõtmine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele kuupäevast, kui peasekretär on teate kätte saanud.

Artikkel 48. Reservatsioonid

Konventsiooni ühegi sätte suhtes ei või teha muid kui sõnaselgelt esitatud reservatsioone. Reservatsiooni võib alati tagasi võtta.

Artikkel 49. Denonsseerimine

1. Konventsioonisaline võib käesoleva konventsiooni alati denonsseerida, teatades sellest Euroopa Nõukogu peasekretärile.

2. Denonsseerimine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele kuupäevast, kui peasekretär on teate kätte saanud.

Artikkel 50. Teated

Euroopa Nõukogu peasekretär teeb Euroopa Nõukogu liikmesriikidele, allakirjutanud riikidele, konventsiooniosalistele, Euroopa Ühendusele, kõikidele riikidele, keda artikli 45 sätete kohaselt on kutsutud konventsioonile alla kirjutama, ning kõikidele riikidele, keda artikli 46 sätete kohaselt on kutsutud sellega ühinema, teatavaks:

- a) iga allakirjutamise;
- b) iga ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandmise;
- c) iga konventsiooni artiklite 45 ja 46 kohase jõustumiskuupäeva;
- d) iga artikli 44 kohaselt vastuvõetud muudatuse ja muudatuse jõustumise kuupäeva;
- e) iga artikli 49 alusel toimunud denonsseerimise;
- f) iga konventsiooniga seotud muu akti või teate;
- g) iga artikli 48 alusel tehtud reservatsiooni.

Selle kinnituseks on täielikult volitatud isikud konventsioonile alla kirjutanud.

Koostatud 25. oktoobril 2007 Lanzarotel inglise ja prantsuse keeles ühes eksemplaris; mõlemad tekstid on võrdselt autentset ja antakse hoiule Euroopa Nõukogu arhiivi. Euroopa Nõukogu peasekretär edastab tõestatud koopiad kõigile Euroopa Nõukogu liikmesriikidele, konventsiooni väljatöötamises osalenud kolmandatele riikidele, Euroopa Ühendusele ja kõigile konventsiooniga ühinema kutsutud riikidele.